

SESSIÓ ADMINISTRATIVA

En acabar el Congrés, en aquesta sessió administrativa mirarem de convertir l'acomiadament en un punt de partida del que s'esdevindrà el proper i, també, de fer una anàlisi del que ha estat la nostra activitat.

El que s'esdevindrà el proper congrés és matèria que pertocarà delimitar als components del comitè executiu que es constituirà per aquest futur esdeveniment. Però no seran ells sols que decidiran la temàtica que tocarà el proper Congrés, és a dir no exclusivament, perquè el que caldrà és que el Congrés reculli i doni ressonància a una problemàtica i a unes inquietuds vives i actuals. Tot i essent de la més gran importància les paraules que donen l'adjectiu al Congrés «... de llengua catalana...» ho és de la mateixa el substantiu «... de metges i biòlegs...», volem dir que no ens reunim i ens dediquem a treballar durant uns quants anys per parlar en català, per parlar en la nostra llengua sinó per, en la nostra llengua, parlar de continguts científics, vius i actuals, i que ens afecten com a professionals. I el Congrés, com tan bé ha expressat el President d'aquest que ara conclou al llarg de les entrevistes que els mitjans de comunicació ens han dedicat, es basa precisament en el fet que una llengua adquireix importància en la mesura en què allò de què es parla és important, i la intenció dels congressos es contribuir a la revalorització del català des d'un conreu seriós de la ciència i que tingui transcendència en la comunitat científica internacional. Aquesta intenció es tradueix en l'objectiu a mantenir en les properes edicions del Congrés que, per acord unànim, comptarà d'ara endavant amb la participació d'Acció Cultural del País Valencià com a entitat organitzadora juntament amb l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i la Societat Catalana de Biologia.

Nosaltres, tots els participants, ens hem dedicat al llarg de quatre dies a un tema molt important com és el procés d'emmalaltir, estudiat des de perspectives biològiques, ecològiques, sociològiques i d'anàlisi de les estructures del sistema sanitari considerant els factors d'aquest sistema que generen malaltia o generen salut. Hem fet una anàlisi rigorosa del procés que va de la salut a la malaltia a través de factors d'agressió que trenquen l'equilibri que és absolutament necessari que l'home mantingui amb el medi que l'envolta.

I tota aquesta feina s'ha portat a terme mantenint el que ja és habitual des de la represa dels congressos a Perpinyà l'any 1976; el caràcter interdisciplinari, la visió totalitzadora de l'home i del concepte de salut i malaltia. Això és el que hem volgut aconseguir els professionals relacionats amb els diversos aspectes de la sanitat i la salut que ens hem trobat aquí, incorporar els condicionants socials i psicològics a l'anàlisi del fet d'emmalaltir. I és aquest enfocament metodològic el que es desprèn de les ponències i contribucions en general articulades en quatre seccions: aspectes biològics, ambientals, entorn social i cultural i sistema sanitari, d'una temàtica general: el procés d'emmalaltir.

No és menys important la crida a l'atenció de les autoritats responsables que susciten les diferents aportacions. La secció *Aspectes ambientals* no ha tractat pro-

blemes subjectius ni teòrics, ha parlat d'intoxicacions vegetals freqüents, de tractament d'aigües residuals, de contaminació, de qualitat d'aigües, etc., i tot això, referit a llocs concrets, a espais d'ús freqüent per part dels ciutadans. La secció *Entorn social i cultural* en el procés d'emmalaltir ha incidit en la necessitat de la qualitat de vida per a contribuir a la protecció de la salut, i això vol dir educació sanitària, atenció a la tercera edat, informació comprensible a l'abast del ciutadà en definitiva.

No podem deixar de considerar que cada vegada que estem describint una situació la conseqüència última de la qual és la pèrdua de la salut, estem traient a la superfície un problema més general a vegades, o concret d'altres, que té una causa molt directa en la generació de la malaltia.

El Congrés ha comptat amb la participació de dues figures de ben guanyat prestigi. El Prof. Giner-Sorolla i el Prov. Vidal Beneyto.

Giner-Sorolla ens ha ofert una conferència, «Carcinogènesi química i ambiental: mecanismes i fal·làcies», al llarg de la qual ha remarcat com el càncer no és una malaltia dels temps moderns sinó un procés lligat a la mateixa vida, del qual ja hi ha documentació que en parla d'èpoques antigues. Destacà la importància decisiva que per la seva manifestació tenen els factors ambientals i com un programa raonable d'higiene i educació ambiental podria reduir la seva incidència.

Vidal Beneyto, en fer-nos una explicació del que anomena estructura simbòlica determinativa en el tractament polític i social de les drogodependències o toxicomanies, ha fet un recorregut per l'anàlisi i la consideració que literatura i mitjans de comunicació fan del problema de la drogaddicció, i de com responen a diferents tendències ideològiques i de poder que exerceixen la seva influència sobre l'opinió pública, òbviament sotmesa a la pressió d'aquest mitjans.

Molt especialment ens hem de referir a l'elevada participació dels estudiants, i podem dir que cap aspecte rellevant s'ha salvat de la seva crítica. Des del problema de la sortida professional, certament problemàtica, fins als sistemes d'estudi que pateixen i els problemes derivats de l'actual massificació. Estan preocupats i amb raó de la formació que estan rebent i molt més de la que no estan rebent, i proposen solucions que cal tenir en compte. Un tema que tampoc no s'ha evitat ha estat el model sanitari imperant arreu del món occidental, que es caracteritza per una medicina curativa excessivament basada en els fàrmacs i per una acció força despersonalitzada dels metges. Troben que manca inversió pública, i un marc legislatiu que contribueixi al manteniment de la salut i a la prevenció de la malaltia. Amb molta més visió de futur es plantegen l'actuació que caldria esperar i les responsabilitats que seria necessari atorgar als professionals de les ciències de la vida en l'organització dels serveis de salut.

Paral·lelament a aquesta preocupació professional han portat a terme una exhaustiva i força treballada tasca que ens permet de conèixer la situació de la nostra llengua en els centres d'ensenyament de biologia, medicina, farmàcia, etc.

Conclou aquest congrés; ha estat feina de tots, i és molta la que ens espera. Tenim una cita el 1988; per al lloc han sortit propostes diverses en aquesta mateixa sessió, Maó, Andorra, Xàtiva, Alguer a la Sardenya..., també s'han discutit possibles temes per a la ponència fonamental; iatrogènia, la salut i els professionals de la salut, iatrogènia/destrucció del medi, el cost de la salut..., serà doncs la primera tasca, la decisió del lloc i l'elecció del tema que més adequadament i àmplia pugui recollir les nostres inquietuds i ens comprometi a cercar entre tots resposta a una necessitat social.

Comité Executiu del XIIe Congrés